

[Ivar Hansen]

Vi har naturligvis også lagt mærke til, at man fra centrum-demokraternes side på partiets landsmøde har givet udtryk for, at man ønsker en forhandling her i folketinget mellem de såkaldte firkløverpartier – hvis det begreb eksisterer endnu; det gør det vel ikke. Man ønsker en forhandling, som kunne lægge pres på regeringen for så vidt angår en lempelse af den faste beskatning, hvoraf man må sige at kapitalvindingsskatten er en del. Jeg ved ikke, hvad centrum-demokraterne forventer sig heraf. Men jeg spørger i anledning af den lempelse af kapitalvindingsskatten, som man tænker sig skal komme landbrugserhvervet til gode: hvorfor skal byerhvervene ikke have andel i denne lempelse? Problemet er jo fuldt så stort for en række byerhvervsjendomme. Det vil vi gerne tage op under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil gerne sige, at forslaget her er alt for lidt. Den situation, der er i landbrugserhvervet nu, påkalder enhver lempelse af de faste omkostninger, som der overhovedet er mulighed for at gennemføre ad lovgivningsmæssig vej. Det forslag, vi har fremsat fra venstres side, indebærer en væsentlig lempelse af erhvervslivets omkostninger for så vidt angår kapitalvindingsskatten, mens man må sige, at det forslag, der her foreligger, i virkeligheden kun er endnu en lap, der sættes på denne lovgivning, selv om der naturligvis er små forbedringer heri.

Hagen Hagensen (KF):

Det er desværre efterhånden sjældent, vi kan stå på denne talerstol og anerkende noget, som skatteministeren kommer med. Det kan jeg gøre i dag, for det er en lempelse i loven om særlig indkomstskat, der her er foreslået, og vi siger ja til en hvilken som helst lempelse, der kan blive tale om.

Når dette er sagt, må det føjes til, at vort synspunkt om, at kapitalvindingsskatten bør ophæves, stadig væk står fast, og at vi ikke hurtigt nok kan nå frem dertil. Jeg tror faktisk, den er med til at ødelægge ganske meget, ikke blot i forbindelse med generationskifter, men også på anden måde.

Lovforslaget går ud på at gennemføre en lempelse af goodwillbeskatningen for byerhvervene. Man kan sige, at det er noget, der giver noget til disse, men langtfra nok, og går vi til landbrugsejendommene, forekom-

mer den foreslåede forhøjelse af det faste fradrag at være alt for lille. I øvrigt må det føjes til, at den kendsgerning, at det kun omfatter ejendomme, der er erhvervet før 1. januar 1966, i sig selv indebærer, at reglen langtfra er nok.

Hr. Stavad nævnte, at han håbede på, at der i dette ting ville være lydhørhed for, at man kunne nå frem til at inddrage al værdistigning, bortset fra den inflationsskabte, på fast ejendom fremover. Det skal siges ganske klart, at det får han aldrig os med til. Det er en simpel urimelighed, som vi aldeles ikke vil være med til. Det er et indgreb i den ejendomsret, som vi fastholder som noget ganske grundlæggende i det samfund, vi har med at gøre.

Jeg må føje til, at det lovforslag, vi nu skal behandle, langtfra løser problemerne. Loven har ikke fundet sin endelige form; det erkendes. Den bør nemlig ophæves. Forholdet er det, at man har lagt en lang række skatter ikke mindst på fast ejendom, og de er meget tyngende for tiden. Det gælder især for landbrugets vedkommende, men også andre erhvervsvirksomheder rammes deraf. Der er derfor god grund til i løbet af kort tid at komme til at se på, om ikke al jord, der tjener til produktion – og hvad gør næsten ikke det? Det er jo det meste af Danmarks jord, der gør det – kan blive fritaget for beskatning. Det har jo ikke været den linje, som den siddende regering har fulgt. Vi skal blot sige til den her i dag, at det er ikke nok, det, man gør her; der er meget, meget, der står tilbage. Vi vil være rede til at drøfte disse forhold, og der er også vedrørende selve lovforslaget en række enkeltheder – som jeg vil komme tilbage til under udvalgsarbejdet – hvor jeg synes, at reglerne ikke er klare nok eller ikke giver tilstrækkeligt af det, der er sigtet dermed.

Alt i alt må man sige, at dette desværre kun er en dråbe i havet. Det er før blevet sagt heroppefra i dag, at det var en lap. Det er en lap på en lap. Det giver ikke nok. Men det er jo den måde, vi halter frem på, desværre.

Som sagt: vi vil være rede til at tage imod dette som begyndelsen til noget, vi håber på kan blive en virkelig lempelse for erhvervslivet. Der er virkelig behov derfor.

Glistrup (FP):